

BURMISTRZ MIASTA I GMINY KĘPNO

WPPiGN.6722.62.2022/213

Kępno, dnia 13 czerwca 2023 roku.

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie § 18b Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 10 września 2019 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem, zwanego dalej „rozporządzeniem” (Dz.U. z 2021 r. poz. 56), w nawiązaniu do art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2022 r. poz. 840)

Burmistrz Miasta i Gminy Kępno zawiadamia

o opracowaniu nowej karty adresowej zabytku nieruchomego dla nieruchomości przy ul. Sienkiewicza 13 w Kępnie, położonej na działce o numerze: 2010.

Jednocześnie zawiadamiamy, że powyższa nieruchomość ujęta zostanie w Gminnej Ewidencji Zabytków miasta i gminy Kępno, która zostanie przyjęta Zarządzeniem Burmistrza w terminie do 31 lipca 2023 roku.

W załączeniu przekazujemy kopię karty adresowej zabytku nieruchomego dla nieruchomości przy ul. Sienkiewicza 13 w Kępnie, położonej na działce o numerze: 2010.

Z up. Burmistrza

/-/ mgr inż. Milena Piętka
Naczelnik Wydziału

Sp. A. Jokiel

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p>	
			<p>KĘPNO</p>	
<p>1. Nazwa</p> <p>KAMIENICA</p>	<p>2. Czas powstania</p> <p>około 1930 r.</p>			
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p>			<p>4. Adres</p>	
 <p>Widok w kierunku południowo-wschodnim</p>			 <p>Kępno – fragment mapy w skali 1:5000, zaznaczone usytuowanie obiektu</p>	<p>ulica i nr: Sienkiewicza 13</p> <p>nr działki: 2010</p>
			<p>5. Przynależność administracyjna</p>	
			<p>województwo: wielkopolskie</p> <p>powiat: kępiński</p> <p>gmina: Kępno</p>	
			<p>6. Formy ochrony</p>	
			<p>Ustalenie ochrony w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego:</p> <p>Uchwała Nr XLII/249/2013 Rady Miasta Kępno z dnia 2013-09-18</p>	

8. Historia, opis i wartości

Najstarsza wzmianka w źródłach historycznych o Kępnie pochodzi z 1282 r., było miastem książęcy i miało się pod względem praw miejskich wzorować na Kaliszu. W drugiej poł. XIII w. pojawiają się dwie nazwy Kępna jako Campno i Langenfurt (Długi Bród). Nazwa niemiecka wynikała z napływu ludności niemieckiej w czasie kolonizacji prowadzonej na Śląsku w poł. XIII w. Po upadku życia miejskiego na początku XIV w. Kępno było aż do poł. XVII wsią.

W XVII w. rozwój Kępna związany był z kontrreformacją, w sąsiadujących z Polską posiadłościach habsburskich, a także na Śląsku prześladowano protestantów, którzy uciekali do Polski. Król Władysław IV w 1635 zagwarantował wolność wyznania augsburskiego i traktowanie na równi z mieszkańcami. Przywilej lokacyjny nadał miastu Adam Franciszek Biskupski w 1661 r. Centralną część miasta stanowił Rynek, w końcu XVII w. wybudowano na jego środku ratusz. Z Rynku wychodziły dwie ulice narożnikowe w kierunku północnym i południowym i trzy w kierunku osi wschód-zachód. Miasto rozbudowywało się głównie w kierunku wschodnim, gdzie powstała dzielnica zamieszkała przez Żydów oraz w kierunku południowym gdzie mieszkała ludność polska. W części północno-zachodniej zamieszkiwała ludność niemiecka – protestancka. W 2 poł. XIX w. Kępno rozwijało się głównie w kierunku przedmieścia Warszawskiego. Zaczęły w mieście powstawać typowe dla tego okresu domy czynszowe.

Na początku XX w. miasto zaczęło rozbudowywać się w kierunku zachodnim oraz południowym. Rozbudowa w kierunku zachodnim wiązała się z powstaniem w tym okresie drugiego dworca kolejowego przy linii łączącej Kępno z Namysłowem. W kierunku południowym powstawały przede wszystkim szkoły. W latach 1910 – 1912 wzniesiono liceum ogólnokształcące, a podstawówkę w 1914 – 1915 r. Dalej w południowej części miasta powstawały wille i domy.

Kamienica usytuowana w pierzei zabudowy ul. Sienkiewicza. Budynek na rzucie prostokąta, dwukondygnacyjny, murowany, otynkowany. Elewacja pięcioosiowa. Kondygnacje oddzielone gzymsem. Druga kondygnacja nadwieszona. Otwory okienne i drzwiowe zamknięte prosto. W przyziemiu witryny. Dach dwuspadowy o niskim nachyleniu, kryty dachówką.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w średnim stanie. Stolarka okienna i drzwiowa współczesna, naśladowująca historyczne podziały okienne. Elewacja zawilgocona z ubytkami. Dysharmonizujące reklamy na elewacji.

Zaleca się wykonać prace konserwatorsko-restauratorskie elewacji ze szczególnym uwzględnieniem detali architektonicznych. Prace te powinny być poprzedzone badaniami stratygraficznymi.

W przypadku wymiany stolarki okiennej bądź drzwiowej, zaleca się odtworzyć stolarkę okienną, drewnianą, którą należy dostosować detałem, podziałem i wystrojem do stylistyki i charakteru elewacji, w oparciu o materiały źródłowe, bądź czas powstania i stylistykę budynku.

Reklamy na elewacji powinny się wykonywać zgodnie z kolorystyką, stylistyką i kompozycją elewacji, wykorzystując do tego wysokiej jakości materiały.

Bieżącej konserwacji należy poddać stan zachowania dachu, system odprowadzania wody w celu ochrony przed uszkodzeniem i zawilgoceniem konstrukcji murów i dachu.

Wszelkie prace mogące wpłynąć na ogład zewnętrzny budynku muszą być przeprowadzane w konsultacji i za zgodą właściwego Konserwatora Zabytków.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Nicola Jabłońska
Ochrona Zabytków KRESY
08.2022 r

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków